

Türkiye'nin rejimi nasıl değişti

03.09.2018

Eskiden sadece "tıkanan rakı sofrası sohbetlerinin ilacı" olarak ortaya atılan "Ne olacak memleketin Hali?" sorusu bugünlerde katığı azalan her sofrada, her toplantıda ayık kafalarla da sorulmaya başlandı. Tarihi süreçte toplumlarda yaşanan 'huzursuzluk' eninde sonunda hayırlara vesile olmaktadır. Toplumdaki huzurun neden ve nasıl buharlaştığı, sofradaki katığın nasıl aparıldığı, ülkemizin nereye yelken açtığı ile yakından ilgilidir. Bu nedenle yazının başlığındaki soruya doğru tanı koyarak yanıt aramak gerekir. Sorunun özünde ülkenin yönetim rejimi ile adaletin hal-i pürmelali yatmaktadır. Sorun sofrada aşın, ekmeğin ve de özgürlüklerin neden, nasıl kısıtlandığını toplumun görebilme sorunudur. Konuyu önce yabancı kaynaklara başvurarak irdeleyelim. Sonrasında da kendi başımıza gelenlerle ülkemizdeki adaletin hallerini gözler önüne sermeğe çalışalım.

'Hırsızlık' üzerine sosyal medyada paylaşılan bir ileti toplumların görme özürülüğünü çarpıcı olarak ortaya koyuyor. Orijinali İngilizce olan metin besbelli ki güzel yurdumun insanları tarafından söylenmemiş... Bakar körlerin mebzul miktarda olduğu ülkemizde kıssadan hisse kabilinden metni özetleyerek başlıktaki konumuza geçelim:

"Alelade Bir Hırsızla Politikacı Bir Hırsız Arasındaki Fark Nedir?"

1. Alelade hırsız senin paranı, çantanı, saatini, altın zincirini vb. çalar. Fakat politikacı bir hırsız senin geleceğini, mesleğini, eğitimini, sağlık ve işini çalar.

2. Bunun en gülünç yanı, alelade hırsız kimi soyacağını kendi seçer. Oysa sen seni soyacak hırsızı kendin seçersin.

3. Bunun en ironi yanı ise, polis alelade hırsızı kovalar ve yakalar. Fakat polis, politikacı hırsıza hizmet eder, onu korur!

İşte, günümüz toplumunun bozuk temsili düzeninin ironisi budur! Ve de biz körü körüne (hala) 'KÖR' olmadığımızı söyleriz."

Yukarıda alıntı yaptığımız metnin kendi toplumumuza uyar mı uymaz mı dersiniz; bence fazlası yok, eksikliği var derim. Polisimize haksızlık etmemek için '**hizmet erbabı hakimleri**' polisten önce zikretmek yerinde olacaktır. Hizmet erbabı hakimlerin (bu terimden dini-siyasi otoritenin güdümündeki hakimler kastedilmiştir) desteği, '**görmez edilmişlerin**' onayısıyla, kısa sürede ülke olarak nasıl çağ atlamayı başardığımızı yabancı gözü ile vermeğe çalışalım:

THE ECONOMİST DERGİSİNE GÖRE DEMOKRASİ İNDEKSİNDE YERİMİZ

The Economist Dergisi İstihbarat Grubu, Mustafa Kemal'in Askerlerini bir kumpasla parmaklıklar ardına gönderildiği 2010 itibarıyla dünyamızdaki 167 ülkenin rejimlerini sınıflandıran "Demokrasi İndeks-2010" adıyla (http://www.eiu.com/public/democracy_index.aspx) bir araştırma yayımlamıştı. Ülkeler **intam**, **kusurlu** ve **hybrit**

(**melez**)demokrasi ile **otoriter** rejimler olarak dört gruba ayrıldığı raporda Türkiye '**Melez Demokrasi**' olarak 89. sırada yer almıştı.Rapordaki yerimiz hakkında bir fikir edinmek için, Çek Cumhuriyeti, Güney Kore ve Uruguay '**Tam Demokrasi**' klasmanında yer alırken, Melez Demokrasi klasmanında yer alan Bengaldeş'in 83ncü, Arnavutluk'un ise 84ncü sırada ülkemizin önünde yeraldığını belirtelim. AKP yönetimi iktidara geldiğinde 70'lı sıralamanın sonlarından 80'li sıralamanın sonuna sıçrama yapmayı başaramamışız!

Sekiz yıllık başarı (!) öyküsünün ardından geçen sekiz yılda aynı indekse göre sıçradığımız yere bir bakalım. Aynı dergi geçtiğimiz ay (14 Ağustos 2018) yeni bir rapor yayınladı. Rapor yine aynı 167 ülkeyi kapsıyor ve ülkeler yine dört klasmana ayrılmış durumda. Ülkemiz melez demokrasi safından '**otoriter**'rejimler safına terfi (!) ettirilmiş. Demokrasi indeksine göre geçici olarak 100. sırada demir atmış görünüyoruz. Rejim sıralamasında ülkemizden daha iyi nota sahip olanlar ise; hemen önümüzde 99. sırada Butan Krallığı, 98. sırada Uganda, 95. sırada Kırgızistan, 91 sırada Tanzanya, 88. sırada Makedonya, 85. sırada Zambiya Bulunuyor. Ülkemizin hemen ardından 101. sırada Fas Krallığı'ndan başlayan diğer otoriter rejimler sıralanmış.

İSVEÇ GOTHENBURG ÜNİVERSİTESİNİN ARAŞTIRMASI

Doğrusunu isterseniz demokrasi klasmanında bu denli küme düşmüş olmayı insanlarımıza pek inandırıcı gelmeyeceğini düşünerek, araştırmayı biraz daha derinleştirmek istedim. Önce ABD merkezli düşünce kuruluşu "Freedom House'un" açıkladığı 2018 Dünyada Özgürlükler Raporunu inceledim. Raporda Türkiye "kısmen özgür" kategorisinden "özgür olmayan ülkeler" arasına alınmış. Belli çevreler bu değerlendirmeleri Türkiye'ye yönelik kıskançlık ve husumet kampanyasının bir parçası olarak değerlendireceklerini düşünerek, konuya ilişkin bağımsız araştırmaları ile uluslararası planda öne çıkan bir enstitünün araştırmalarına göz atmak istedim. Söz konusu enstitü İsveç Gothenburg Üniversitesinin Siyasi Bilimler Departmanına bağlı 'Demokrasi Çeşnileri' (**V-Dem Institute**) adlı bir kurum. Yaptığı araştırma çok daha kapsamlı ve de ülkemize ilişkin sonuçlar neredeyse The Economist dergisini aratır nitelikte. İsteyenler, (<https://www.v-dem.net/en/>) sitesinden kurumun 2018 yılına ilişkin araştırmalarına ulaşabilirler. Araştırmadan Türkiye'nin demokrasi çeşnisini çarpıcı olarak ortaya koyan birkaç bulguyu özetleyelim:

· Türkiye "Seçimli Otokrasi" klasmanında yer almış durumda. (Araştırmanın 49. Sayfasında rejim açısından ülkeler dört gruba ayrılmış. Bunlar monarşilerin yer aldığı Kapalı Otokrasi, siyasi otoritenin miras yolu ile el değiştirmedeği Seçimli Otokrasi, kusurlu demokrasilerin yer aldığı Seçimli Demokrasi, kusursuz demokrasi ile yönetilen Liberal demokrasi)

· Rejim çeşnileri açısından değerlendirmeye 178 ülke alınmış. Ülkemiz 149. Sırada yer alıyor.

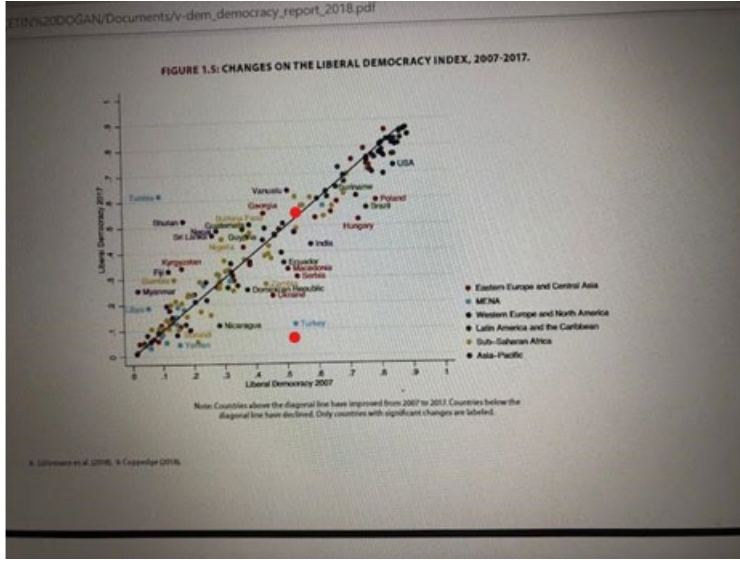
Kazakistan aynı klasmanda bizden biraz daha iyi konumda, Nikaragua, Rusya ve Kongo'nun bizim hemen arkamızda yer aldığını belirtelim.

· Ülkemiz açısından araştırmanın en çarpıcı tarafı, raporun 20. Sayfasından yaptığımız aşağıdaki alıntıda görülmektedir. Grafikte görüldüğü gibi son on yılda 'Liberal Demokrasi' indeksinde zemin kaybeden, demokrasiden en fazla uzaklaşan ülkeler arasında Türkiye en önde yer almaktadır. Ülkelerin 45 derecelik eksen üzerindeki izdüşümleri 2007 senesi itibari ile demokrasi indeksindeki değeri göstermektedir. Türkiye için eksen üzerinde kırmızı nokta ile gösterdiğimiz demokrasi indeksi konumu,'1' tam not üzerinden takriben 0,54 iken, 2017 yılında bu değer 0,11düşmüştür. Hatırlanacağı

gibi 2007 senesi aynı zamanda kumpas davalarının kotarılmaya başlandığı yıldır. Grafikte 10 yılda bazı ülkelerde rejimler daha otoriter bir yapıya dönüşürken, Tunus başta olmak üzere bazı ülkelerin de demokratik hak ve özlükler bakımından zenginleştikleri görülmektedir.

Uluslararası platformlarda yayınlanan bütün bilimsel demokrasi indekslerinde ülkedeki adaletin bağımsızlığı ve

tarafsızlığı en önemli kriter olarak belirlenmiştir.

Adaletin mülkün temeli olmaktan çıkarak hizmet erbabı hakimler elinde dini/siyasi otoritenin güdümüne girmesi, ülkemizin rejimini uluslararası platformlarda tartışılır hale getirmiştir.

Ülkemizde '**Adaletin**' zulmün aracı olduğunu adalet arayanlar bilir. Hala yaşamakta olduğumuz Balyoz ve 28 Şubat davalarının bizim için bitmeyen süreci hakkında son bilgileri paylaşmak isterim. Yeri gelmişken daha önce hiç gündeme gelmemiş, Ergenekon Davası ile bağlantılı, 10. Yılıni dolduran başka bir davanın serüveni hakkında kısa bilgi vermek isterim.

FİRARİ SAVCI ZEKERİYA ÖZ HAKKINDA AÇTIĞIM TAZMİNAT DAVASI

Hizmet erbabı hâkim, savcı ve emniyetçiler tarafından kotarılan kumpas davalarının ilki, 14 Temmuz 2008 tarihinde tezgâha konan Ergenekon davasıdır. İddianamede Zekeriya Öz, Mehmet Ali Pekküzül ve Nihat Taşkın imzaları bulunmaktadır. Gnkur. Harekât Başkanı olarak 1997 yılında hakkımda yazılmış saçma sapan imzasız bir ihbar mektubundan alıntı yapılarak Samanyolu TV'de, fonda görüntülerle benim konuşmamış gibi defalarca yayınlanması ile Ergenekon İddianamesinden haberdar oldum. Söz konusu ihbar mektubu sahte olmayan bir kısım belgelerle Temmuz 1997 Hasan Celal Güzel tarafından şikâyet dilekçesi ile Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesine intikal etmiş ve mahkeme 'Kovuşturmaya Yer Olmadığı' yönünde karar vermişti. Ergenekon davasının ne sanığı ne de tanığı olmadığım halde iddianamenin 1595, 1618-1621 sayfalarında söz konusu ihbar mektubu serpiştirilerek ve ilavelerle yer aldığını dehşetle gördüm. Anlaşılan başlangıçta beni Ergenekon davasına dahil etmek istemişler, daha sonra TSK'ya vurucu darbe indirmek için Balyoz kumpasına 1 numaralı sanık olarak koymayı münasip görmüşler. Yandaş medyaya hakkımdaki çirkin iftiralar nedeniyle o dönemde açtığımız davalar, "**dava konusu metinlerin İddianamede geçtiği**" gerekçesi ile reddedilince, İddianamelerde imzaları bulunan eski savcılar hakkında hemen tazminat davası açtık.

Açtığımız davanın başına gelenler bir pehlivan hikayesi olacağından şimdi nerede olduğumuzu belirtmekle yetinelim. Dava dönüp dolaşıp ikametgâh adresimin bulunduğu Bodrum Ağır Ceza Mahkemesine intikal ettikten bir süre sonra 14.12.2017 tarihinde lehime sonuçlandı. Kesinleşmesi için şu anda İzmir Bölge İstinaf Mahkemesinde sıra beklemektedir.

BALYOZ DAVASININ DEVAM EDEN SÜRECİ

"Milli Orduya Kumpas Kuruldu", "Allah bizi Affetsin" siyasi işaret fişeklerinin ardından Anayasa Mahkemesinin 18 Haziran 2014 tarihinde verdiği "Hak İhlali" kararı ile 20 ila 16 yıl arasında hüküm giyen sanıklar önce salıverilmiş, ardından Anadolu 4. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından duruşma savcısının kapsamlı mütalaası paralelinde verdiği kararla (31 Mart 2015) bütün sanıklar beraat etmişti. Buna karşılık davanın hiçbir safhasında müdahil olmayan İstanbul Cumhuriyet Başsavcı Vekili "TC Hükümetini cebren ıskat etmek için gizlice anlaşma yaptıkları" iddiası ile ben dahil yedi kişi hakkında

Yargıtay'a temyiz başvurusunda bulunmuştur. Temyiz edilen diğer altı subay içerisinde (iki Albay, iki Tuğgeneral, iki Tümgeneral) 1. Ordu karargahından ve 1. Orduya bağlı ana ast birliklerden hiç kimse bulunmamaktadır. Enteresan tarafı gizli anlaşmaya ilişkin gösterilen delil, seminerde 162 kişinin önünde yapılan konuşmalardır. Sözde anlaşma yapanlar arasında hiçbir iletişim dökümü veya başka türlü bir delil bulunmamaktadır. Gerek Anadolu 4. Ağır Ceza Mahkemesinin kararında ve gerekse Bir Tümğ. Başkanlığında hazırlanan çok kapsamlı bilirkişi raporunda, seminerde yapılan konuşmalar değerlendirilmiş; atılı suça mesnet teşkil edecek hiçbir hususun bulunmadığı tespiti yapılmıştır. Mahkemenin verdiği berat kararından neredeyse dört yıl geçmesine rağmen dava dosyası Yargıtay'da hala 'inceleme' safhasında bekletilmektedir!

Diğer taraftan haklarında beraat kararı kesinleşenlerin açtıkları tazminat davaları da sürüncemede kalmıştır. Bildiğim kadarı ile hiçbir Balyoz davası mağduruna henüz bir tazminat ödemesi yapılmamıştır. Bundan daha da önemlisi, 'Milli Orduya' kumpas kuran hâkim ve savcılar ile emniyet mensupları sadece FETÖ üyesi olduklarından dolayı haklarında davalar açılmış; gerek Anadolu 4. Ağır Ceza Mahkemesinin ve gerekse Balyoz mağdurlarının yaptıkları suç duyurularının hiçbiri kavuşturma aşamasına bir türlü gelememiştir. Sahte Balyoz darbe Planına gerçek süsü vermek için ülkenin güvenliği ile ilgili çok gizli planlarını ortalığa saçacaksınız, başta Türk Deniz Kuvvetleri olmak üzere TSK'nin en mümtaz subaylarını FETÖ mensubu devşirme subaylarına yer açmak için parmaklıklar ardına atarak hayatlarını karartacaksınız, kısaca '**vatana ihanet suçu**' işleyeceksin ve bütün bunlardan sıyrılacaksınız! Bu noktada siyasi otoritenin bir dahli olup olmadığına varın siz karar verin.

28 ŞUBAT DAVASI NEDİR?

Türkiye Cumhuriyeti'nin güvenliği ile ilgili olarak yetkili organlarındaki kabul edilmiş tehdit değerlendirilmesine uygun olarak, Milli Güvenlik Kurulu 28 Şubat 1997 tarihinde ülke çapında irtica ile mücadele için alınması gereken tedbirleri içeren kararları almıştır. Tavsiye niteliğinde alınan kararları sadece Hükümet üyelerinin katıldığı gizli toplantıda benimsenmiş ve 14 Mart 1997 tarihinde Başbakanlık genelgesi ile irtica ile mücadelenin fitili ateşlenmiştir. Bilahare başta İçişleri Bakanlığı olmak üzere paralelinde 54. T.C. Hükümeti tarafından aynı amaçla çeşitli talimat ve direktifler yayınlanmış, birimler oluşturulmuştur. Gnkur. Başkanlığı tarafından 10 Nisan 1997 tarihinde, yayınlanan bir emirle "**Siyasi İslam'a geçit vermemek için yurt çapında meydana gelen irticai faaliyetleri ilgili ve yetkililere uygun ve yasal platformda iletmek için**" Batı Çalışma Grubu oluşturulmuştur. Batı çalışma Grubundan veya TSK'nin herhangi biriminden hiçbir bakanlığa veya kamu kuruluşuna emir ve talimat gönderilmemiş, sadece Gnkur. Karargahına intikal eden bilgiler paylaşılmıştır.

Bu gerçeği ortaya koyan belgeler görmezlikten gelinerek, TSK'nin bu mücadeleye katkı için yasalara ve Hükümet direktiflerine uygun olarak yaptığı çalışmalar, FETÖ mensubu hâkim ve savcılar tarafından açılan davada zorlama ve sahte delillerle '**hükümet darbesi**' olarak nitelendirilmiştir. Tezgahlanan yargılama, iddia edildiği gibi 54. TC Hükümetini '**cebren iskat**' fiilinin var olup olmadığını somut delillerle ortaya çıkarmaya yönelik olmamış, 'irtica' davanın hukuki süjesi yapılmıştır. Davanın temel ironisi, T.C. Hükümetinin aldığı karar ve yayınladığı genelgeler paralelinde irtica ile yapılan mücadelenin Hükümeti devirme eylemi olarak kabul görmüş olmasıdır. FETÖ mensubu hâkim ve savcılarının tasfiyesinin ardından davanın Ankara 5. Ağır Ceza Mahkemesine devrinden sonra daha önce düzmece delillerle tutuklanan bütün sanıklar tahliye edilmiştir. Ne var ki, davanın tam rayına oturtulmağa başladığı aşamada birbiri ardından iki mahkeme heyeti başkanları ile birlikte değişimi sağlanmıştır. Son Mahkeme Heyetinin bilinen kararıyla dava yeni bir safhaya girmiştir.

Konuya ilişkin haksızlık yapmamak için bir noktanın altını çizmek uygun olacaktır. Dava sürecini yakından takip edenler değişen mahkeme heyetleri içerinden Hâkim üye Sayın Turhan Kök'ün demirbaş olarak kaldığı ve hiç değiştirilmediğini gözlemişlerdir. Son Heyetin Başkanı Sayın Yiğitsoy'a celselerde aşikâr şekilde yardımcı olduğu dikkatlerden kaçmamıştır. Son hâkim atamalarında Mahkeme Başkanının Yargıtay üyeliğine ataması beklenirken Sayın Kök'ün atanmış olması, benim için pek şaşırtıcı olmamıştır. Sayın Kök'ün sicil numarasına göre Başkandan daha önce hakimliğe nasp edilmiş

olması ve de davadaki tatmin edici performansı, ödüllendirilmesinin gerekçesi olmalıdır. Biz ne de olsa eski tüfek olarak, Oscar Ödülleri'nin dağıtımında simgesel başrol oyuncusunun değil, bazen de yardımcı oyuncuların ödüllendirildiğini çok görmüşüzdür.

Yazıyı daha fazla uzatmamak için, Türk Adalet tarihinde özgün bir yer işgal edecek 28 Şubat Davasını bu makalenin kapsamı içerisinde değil, başlı başına ayrı olarak irdelenmesi daha uygun olacaktır.

Çetin Doğan

Odatv.com

Çetin Doğan

Diğer Yazıları

İmamoğlu'nun zaferi Cumhuriyet'in restorasyonu için fırsat yaratabilir mi

14.05.2019

28 Şubat davasında adaletin hal-i pürmelali

05.09.2018

Türkiye'nin rejimi nasıl değişti

03.09.2018

Batı Çalışma Grubu neden ve nasıl kuruldu

18.01.2018

Trump Kudüs kararını neden şimdi verdi

25.12.2017

Trump'la görüşme bir anlam ifade ediyor mu

29.09.2017

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

